

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Quadragesimanona p[rae]dicta p[rae]cepta ap[osto]lige reg[ul]e sub
[con]spe[n]dio, [et] breuiter recapitulat. Et ponit causas [et] rationes
q[ua]re criminosi [et] vitiosi non debe[n]t in ep[iscop]os ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62466](#)

Distinctio. xlii.

Primapars.

tra regulares fuerint ordinati: quoniam opus est mos
temporis et multa probatio indigent ut ante tales de-
bant promouere elati in superiori oian incident in la-
quicun diabolii. Scdm est q; si quis post baptismum con-
tinuo fuerit dubius vel tribus retributis mortaliter pec-
casse, a promotione
repuit: et quia con-
tra predicta fecer-
rit, plicetam de-
ponetur.

ue p necessitate* sine ex qua-
cibus causa contra regulam ge-
stare, ut vi hoies ex vita genti-

Necessitatem si propter necessitatem aliquid sit, videtur quod illud licet sit quod non est usum: licitum in lege, neceſſitas facit licitum nup adhuc catechizati vel instructi, statim ad spiciale baptismum venissem: b: continuo ci baptizati sunt, etiam ad epatum vel ob byterii pueritatem:

centus ratiū licet
tum. ex de reg. in
Cōc. qd̄ non est līctū.
ter. i. l. Itēz necessariū le
sign. non habet. j. de
ff. o. cōscera. d. s. f. scit
pc. et non ergo fit cōtra
recte igitur vīsum est decēt
nibl̄ tale fieri. nā et tpe opus
est vt sit cātechumen⁹ et post
baptismū multa phatione in
diget. euidēs nanq; est aplū

de sica, regulam? Repo-
l. fures necessitas que re-
peritur in autho-
ritate (ut necessi-
tas vite) excusat:
ut et ex fide, si da
preceptu dicens: Non neophy-
tum: ne forte elanus in super-
biam in iudicium incidat, et in la-
queum diabolii. Si vero preceden-
te tempore aliquod peccatum admis-
se

ut ex tunc in illa, quae
per necessitatem, de
conf. dist. v. dispi-
citos, sed in adul-
terio necessitas non
excusat. ff. de ritu
imp. palam. Non
est. quod potest de-
misi quebus ma-
la tolerare. cc. xxiiij
te ipse antiquo peccata adiu-
rit; et concilus duobus vel tribus
testibus fuerit; confessatio a dero
qui huiusmodi est. Si quis ope-
ter hoc fecerit, tanquam contra-
statutis sancti concilii gen-
eris, erit ipse precipitabitur
de statu sui cleri.

Neophyti vero hodie appellantur propositum sacre religionis nouitri afflumentes.
Andebeat Gregorius scriptus Syagrio episcopo.

Sicut neophytus dicitur et vnde sit.

Rurq; in initio lice fidei erat eruditio plantatus: sic modo neophytus habedus est qui repente in religionis ha-

hodocito dico quia
pro crimen comis-
so ante baptismum
non deponitur: vi-
xvi. dist. viii. et. c.
deinde oponit.
e. *Coffeab.* Ad ostium et dirimbitur. 23. Et faciat cum
bitu platus, ad amblienos
sacros ordines irreperserit.
Dividitate ergo ad ordines

Celabit. Id est non ordinabatur. Tiel secundum aliam etiam ordinatus degradabitur; et sic videtur q̄ cri-
men ciuiliter probatum inducit depositionem. sic. xxiij.
dicitur. ca. viii.
F fecerit. Promouendo tales rc.
Sicut neophytus. **C**ausa. hoc capitu. disiuditur

*in duas partes. In prima dicitur q[uod] neophytus est
qui de nouo ad fidem est conuersus, vel qui de nouo intravit
religionem. In sedis que incipit ibi: Ordinate ergo,*

delect q̄ neophytus ordinari non debet anteq̄ in f.
de soliderū. alter enim caui appetit cum per abu-
dū, dicit p̄cipitator querit a censum. Et p̄batim si
militudine pariterū; qui nūt prius soliderū, et a nouo
ratio sine humore siccetur, signorum pondera non acc
piunt; si apponantur, s̄ fabrica tota di
ruratur.

S Repente. id
est nouiter in mo-
nachali habitu. ta-
lis enim non est ei-

...nisi tamen per alios
non prius rignoz pondus ac-
cipiunt, nisi a nouatis sue hu-
mores siccentur: ne si ante pon-
dera q̄ solidentur accipiant,
cum simul ad terram fa-
cicam deponant.

C *Distincio. xii.*

Le*c*a quid
vit*i*s deb*e*at
esse im*u*n*q*ue*s*
in ep*is*cop*u*m*u*n*q*
sunt ordinan*t*

Et Bradus, i.
iterstis, nec ob-
lij, dis, sollicitudo.
Ecce, q̄ cœ-
pacten, q̄

Bolice formidab^e est ne quod placare posse trā dei credit,
aut necesse erit vī ei gratiam
veniūdo mereantur. vnde
Gregorius ait in pastorali.

ponit, ut dicitur, in qua gñaliter ostendit quod non dñ esse criminofus: quod cuiuslibet ad intercedendum mittit, irati-

*Qui ergo desiderijs terrenis
strigitur, caueat ne districti*

*ad iudicis grauius accendes,
uero loco delectas glie, fiat sub-
itis author ruine. Solerter
go se quisq; metiat, nec lo-
cum regumini assumere au-*

am regnum amittere a-
duc si adhucⁱⁿ se vitū dam
abiliter regnat: ne is quem
rimen depravat, p̄prium, in-

Agister in his duob^z ca, sub copedio tractat de cld.
Spicere regule. dicitur intercessores. Utetur hi q^z orationes facie a/s
ratiocinio malis, noceant subditis; quod intellige cum
si ex certa scientia eliguntur malis et conformati sive mo-
bus, aliis aut eque operantur remissione per malum
per bonum factorem. ut i. q. si fuisse ad hoc.

q.j. ex merito. arg. viii. q.j. audacter.
Displcit. iij. q. vii. in grauibus.
Si adhuc. Argum. q. quic non potest accusari de

crimine de quo pe-
catis nuncit: **N**or no im-
peditur a promoti-
onem, non. **F**xi. q. v. q.
que. **C**l. s. d. v. v. q.
m. **R**ic. n. u. et. v. q. j.
de fuit, in scripturam. **A**rg.
contra, **C**ontra, que-
fione u. admo-
nere. **S**ola, acutari
potest si consumum
et post baptismum:
Vii. v. d. m. p.
Let. **B**ut.

tercessor fieri appetat pro cul-
to reprehendit. Sed sunt non
nulli qui dum se existimari he-
betes nolunt, sepe in quibus
dam inquisitionibz pluſis ne-
cessitate exercentes, ex nimis
subtilitate fallituri, unde hoc
quocqz subditur, vel grandi vel
torto naso. **H**afus quippe grā-
diz torto est dilectionis sub-
tilitas immoderata: que dum
pluſis decet excuerit, actionis sue rectitudinē
ipsa confundit. **H**acto autē pede vel manu est
q. viā oīi pegere omnino no valer: atqz a bonis
actibus fundit⁹ exois vacat: quaten⁹ hec non vt
claudia saltē cum infirmitate tenetur: sed ab his
omnibus alium omnino existat. **G**lobosus ve-
ro est quē terrena solitudinis pond⁹ depunit,
ne vng⁹ ad superna respiciat: sed solis his que in
infinitis calcarum intēdit: q. z. siquando aliquid ex
bono patrie celestis audierit, ad hoc nimurū per-
uerse cōsuetudinis pondere pregravatus cordis
facit⁹ non attollit: quia cognitionis statū erigere
non valer, quē terrena solitudinis suis curium
tenet. **E**x eoz quippe spēce psal. dicit. **I**ncurua
tus a humilia⁹ sum vīsquaqz, quoz culpā per
sem̄ ipsam veritas reprobas ait. **S**emen autem
q. in sp̄ts cecidit, bilum q. audierit verbū, et a
solitudinibz dūtūtis et voluptatibus būt⁹ vi-
te euntes suffocantur, et non referunt fructum.

Dicitur vero est cuius quidem in genium ad co-
gnitionem veritatis emicat: sed tamē hoc carna-
lia opera obfūrunt. In lippis quippe oculis pu-
pille sane sunt: sed humore defluente infirmates
palpebre grossescunt: que quia infusione crebra
atteruntur, etiam actes pupille vitiantur: et sunt
nonnulli quorum sensum carnalis vite operatio
fauciat, qui videre recta subtiliter per ingenium
poterat, sed vīa piauorum actuum caligat. **L**ip-
pus itaqz est cuius sensum natura exacut, sed cō-
uersationis prauitas confundit: cui bene per an-
genū dicuntur. **L**olliu nō ununge oculos tuos, vtrv: **A**po-
ideas. **L**olliu quippe oculos vī vidcamus in: iij.
ungimus, cuī ad cognoscendā veritatem clarita-
tem intellectus nostracū medicamine opera-
tions bone adiuuamus. **A**bugine vero habet
in oculo, qui veritatis lucē videre nō sintur: qui
arrogantia sapiente seu iustitie executatur: pu-
pilla nanqz oculi nigra videt: albuginem tote-
rans nūl videt: quia videlicet sensus humane
cognitionis si stultum se peccatoemqz intelligi,
cognitionem intime claritatis apprehendit.
Si autem sibi candorem iustitie seu partientem tri-
but, a luce se superne cognitionis excludit: ct

Sacrificiū deo non offerat
qui vītoz est macularū.

Dicitur etenī superna vo-
ce ad Moyson dicit in
Eutico: Loquere ad Alarō.
Homo de semine tuo per famu-
lias qui habuerit maculam, nō
offerat panos de suo; nec acce-
dat ad ministerium eius, vbi re-
pēte subiungit. **S**icut⁹ fuerit:
si claudus: si vel paruole vel grā-
di vel torto naso: si fracto pe-
de: si mācus: si lippus: si gibbo-
sus: si albuginem habens in ocu-
lo: si iugē scabie: si imperiginis.
Cec⁹ quippe eff⁹ superne lu-
cem p̄p̄lationis ignorat: qui
presentis vite tenebus p̄fus⁹
dū luce venturā nequaqz dil-
gēdo sp̄citat, quo gressus ope-
ris porngat nescit. **I**lluc etenī
per p̄p̄hētā annā dicit: Pe-
des sanctorū suorū feruatis⁹ et
impj⁹ in tenebus⁹ conticet⁹.
Claud⁹ nō est q. qdē quo per-
gere debet ap̄spic: fed p̄ infr̄
mitatē mētis, ut evia perfecte
non valer tenere quā videt: q.
vz dū q. s. d. virtutis statū flu-
ra attingendū nou⁹ erigit: qui
defidētū ei⁹ iūtū, illuc gressus
op̄s efficaciter non sequūtur.
In huncetū paul⁹ dicit. Remis-
fas manus et dissoluta genua
erigite: et gressus rectos facite
pedib⁹ vestr⁹: vt nō claudicās
q. errer: magis autē sanetur.
Daruo autē nāo est q. ad re-
nēdā mēsūrā discretionis ido-
nē nō est. **N**atu qpp̄ codores
feroqz discernim⁹, recte er-
go p̄ nālū discreto exp̄mū:
q. quā vītēs elīgū: delicta
reprobam⁹. **U**n ⁊ in laudibus
spōle dī: **H**afus tu⁹ sicut turr̄
q. est i libano. q. nimurū sancta
ecclā q. ex causis singulis tēta
mēta p̄dā: p̄ dilectione sp̄p-
cit: vētura vītoz bella ex al-
zit, a luce se superne cognitionis excludit: ct

Distinctio. I.

Prima pars.

